

WYROK

Warszawa, dnia 9 kwietnia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Mateusz Paczkowski

Protokolant: Krzysztof Chmielewski

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 2 marca 2026 r. przez wykonawcę Omerto Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Gdański Zarząd Dróg z siedzibą w Gdańsku

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawcy TBM SERWIS Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku

orzeka:

oddala odwołanie,

kosztami postępowania obciąża wykonawcę Omerto Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego poniesione przez tego wykonawcę kwoty: 7 500 zł 00 gr (siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) tytułem wpisu od odwołania, 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika i 450 zł 00 gr (czteryście pięćdziesiąt złotych zero groszy) tytułem kosztów dojazdu.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt:KIO 988/26

UZASADNIENIE

Gdański Zarząd Dróg z siedzibą w Gdańsku (dalej: „Zamawiający”), prowadzi z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm. dalej: „ustawa Pzp”) postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie podstawowym pn.: „Utrzymanie urządzeń technicznych parkingów w Gdańsku” (znak postępowania: 3/B/IN/2026). Wartość szacunkowa zamówienia jest poniżej progów unijnych. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 20 stycznia 2026 r. pod numerem 2026/BZP 00051645.

W dniu 2 marca 2026 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, w przedmiotowym postępowaniu złożył wykonawca Omerto Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni (dalej: „Odwołujący”).

Odwołanie złożono wobec czynności wyboru oferty wykonawcy TBM SERWIS Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku (dalej: „TBM”) jako oferty najkorzystniejszej w postępowaniu, czym Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 224 ust. 1 w zw. z art. 224 ust. 3 pkt 4) ustawy Pzp poprzez niewezwanie do wyjaśnień w zakresie RNC w odniesieniu do zaproponowanej stawki godzinowej przez TBM;

2. art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp w związku z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2025 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2026 r. (Dz.U. 2025 poz. 1242) poprzez zaniechanie odrzucenia oferty TBM mimo, iż wykonawca zaoferował stawkę 1 roboczogodzinny niezgodną z obowiązującymi przepisami a w konsekwencji cena tego wykonawcy jest ceną rażąco niską;

3. art. 226 ust. 1 pkt 7) ustawy Pzp w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (dalej: „uznk”) i art. 15 ust. 1 pkt 1 uznk poprzez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez Wykonawcę pomimo, iż została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu uznk polegającym na sprzedaży usług i towarów poniżej kosztów ich świadczenia/wytworzenia, co również stanowi działanie sprzeczne z prawem i dobrymi obyczajami, a także stanowi naruszenie interesu innych wykonawców oraz Zamawiającego;

4. art. 16 ustawy Pzp, poprzez prowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców poprzez brak odrzucenia oferty Wykonawcy pomimo zaistnienia okoliczności, wskutek których oferta tego Wykonawcy winna zostać odrzucona przez Zamawiającego, z uwagi na rażąco niską cenę.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

- 1) unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej;
- 2) powtórzenia czynności badania i oceny oferty z uwzględnieniem zarzutów odwołania;
- 3) obciążenie kosztami postępowania odwoławczego Zamawiającego,

Odwołujący wskazał, że ma interes w uzyskaniu zamówienia i może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy Pzp.

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 1 pkt 2) lit. a) ustawy Pzp.

Informację stanowiącą podstawę dla wniesienia odwołania Odwołujący uzyskał w dniu 23 lutego 2026 r. (zawiadomienie o wyborze najkorzystniejszej oferty). W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 2 marca 2026 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.

Wpis od odwołania w kwocie 7 500,00 złotych został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący prawidłowo przekazał kopię odwołania Zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania Zamawiającemu.

Zamawiający pismem z dnia 26 marca 2026 r. złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o oddalenie odwołania w całości.

Pismem z dnia 25 marca 2026 r. TBM wniósł o oddalenie odwołania w całości.

Pismem z dnia 2 kwietnia 2026 r. Odwołujący zajął stanowisko względem stanowisk Zamawiającego i TBM.

Po przeprowadzeniu rozprawy, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba ustaliła ponadto, że Odwołujący jest uprawniony do skorzystania ze środków ochrony prawnej zgodnie z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego w ustawowym terminie po stronie Zamawiającego zgłosił TBM. Strony nie zgłosiły zastrzeżeń co do skuteczności przystąpienia ani opozycji przeciw przystąpieniu do postępowania odwoławczego, w związku z czym Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia do postępowania odwoławczego zgłoszonego przez TBM po stronie Zamawiającego.

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Biorąc pod uwagę stanowiska Stron, uczestnika postępowania odwoławczego oraz zgromadzony materiał dowodowy, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

Zarzut nr 1

Po pierwsze Izba oddaliła zarzut naruszenia art. 224 ust. 1 w zw. z art. 224 ust. 3 pkt 4) ustawy Pzp poprzez niewezwanie do wyjaśnień w zakresie RNC w odniesieniu do zaproponowanej stawki godzinowej przez TBM.

Nie ulegało w sprawie wątpliwościom, że Zamawiający w toku postępowania o udzielenie zamówienia nie wzywał wykonawcy TBM do wyjaśnień odnośnie zaoferowanej ceny w jakimkolwiek zakresie, a struktura ceny oferty TBM prezentowała się, zgodnie z formularzem ofertowym, w następujący sposób:

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wezwania wykonawcy TBM w związku z zaoferowaną przez tego wykonawcę ceną jednostkową 31 złotych netto za 1 roboczogodzinę za prace naprawcze i instalacyjne, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 2.14 umowy. Zgodnie z tym postanowieniem: „Wykonawca w ramach niniejszej Umowy wykona na podstawie zlecenia (załącznik UM4) prace naprawcze i instalacyjne wskazane przez Zamawiającego (tzn. prace polegające na usuwaniu skutków zużycia fizycznego i ekonomicznego urządzeń i obiektów technicznych, poprawienie ich funkcjonalności i działania oraz na naprawy związane z kolizją, dewastacją, kradzieżą lub uszkodzeniem Urządzenia przez czynniki zewnętrzne. W ciągu miesiąca należy przewidzieć 16 rbg pracy monterów. Koszt ewentualnych materiałów będzie rozliczany na podstawie kwoty określonej w § 12 ust. 1 pkt 3. Wykonawca nie będzie zgłaszał roszczeń w przypadku nie wykorzystania pełnej ilości godzin określonej w § 12 ust. 1 pkt 2”. Łączna wartość tych prac, po przemnożeniu przez zakładaną liczbę roboczogodzin (384 rbg) w ramach zamówienia, w ofercie wykonawcy TBM prezentowała wartość 11 904,00 zł netto. Odwołujący analizę wskazującą na brak możliwości zaoferowania ceny jednostkowej na poziomie 31 zł netto za roboczogodzinę tych prac zawarł w ramach zarzutu nr 2 (dotyczącego zaniechania odrzucenia oferty TBM z tej przyczyny). Jednocześnie zauważyć należy, że Odwołujący nie zakwestionował wyceny pozostałych pozycji i stawek, jak i ceny całkowitej, przyjętych przez swojego konkurenta w formularzu cenowym. Konieczność wezwania wykonawcy TBM do wyjaśnień w trybie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp (a przy zarzucie nr 2 odrzucenia oferty tego wykonawcy na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp) Odwołujący motywował więc wyłącznie przyjętą stawką za prace naprawcze i instalacyjne.

Należy zatem zauważyć, że zgodnie z art. 224 ust. 1 ustawy Pzp, iż jeżeli zaoferowana cena lub koszt, lub ich istotne części składowe, wydają się rażąco niskie w stosunku do przedmiotu zamówienia lub budzą wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów, zamawiający żąda od wykonawcy wyjaśnień, w tym złożenia dowodów w zakresie wyliczenia ceny lub kosztu, lub ich istotnych części składowych.

Art. 224 ust. 1 ustawy Pzp wskazuje, że poza ceną (całkowitą) lub kosztem oferty, wezwanie do złożenia wyjaśnień

może dotyczyć również istotnych części składowych ceny (lub kosztu). Oznacza to, że rażąco niska cena pojedynczych pozycji może uzasadniać wszczęcie procedury wyjaśniającej jedynie w sytuacji, gdy dotyczy elementów istotnych, wpływających na możliwość zrealizowania przedmiotu zamówienia jako całości. A contrario, skoro w art. 224 ust. 1 ustawy Pzp wyrażono obowiązek wyjaśnień tylko do takich części składowych ceny, które są istotne, to nie ma wątpliwości, że ewentualne wątpliwości zamawiającego co do nieistotnych części składowych nie materializują obowiązku wezwania. Przy czym przepisy ustawy Pzp nie definiują ani nie określają kryteriów istotności części składowej ceny (lub kosztu). Izba jednakże stoi na stanowisku, że za taką należy uznać część, która w większym stopniu aniżeli pozostałe elementy wpływa na powstawanie kosztów po stronie wykonawcy, bądź też od której w większym stopniu zależy osiągnięcie zasadniczych celów, dla których zamówienie jest udzielane. W orzecznictwie Izby wskazuje się choćby, że: „Istotna część składowa ceny to część, która w znacznym stopniu przyczynia się do powstawania kosztów po stronie wykonawcy i ma znaczący wpływ na całkowitą cenę oferty. Oceniając istotność części składowych ceny oferty, która podlega badaniu, należy wykazać, że jej zniżenie ma istotny wpływ na ostateczną wysokość ceny oferty.” (wyrok z dnia 15 listopada 2021 r., sygn. akt KIO 3043/21); „należy przyjąć, że istotne są te elementy, których wartościowy udział w przedmiocie zamówienia jest znaczny lub od których – ze względu na ich merytoryczne znaczenie – zależy osiągnięcie zasadniczych celów, dla których zamówienie jest udzielane. Chodzi więc o elementy istotne pod względem wartościowym lub merytorycznym, mogące zaważyć na powodzeniu zamówienia jako całości.” (wyrok z dnia 8 listopada 2021 r., sygn. akt KIO 3005/21); „pojęcie 'istotnej części składowej ceny lub kosztu' należy rozumieć jako część, która w znacznym stopniu, bardziej niż pozostałe składniki, przyczynia się do powstawania kosztów po stronie wykonawcy (wyrok z dnia 10 lutego 2025 r., sygn. akt KIO 163/25); „Istotna część składowa ceny musi zatem być na tyle znacząca, aby udzielone co do niej wyjaśnienia mogły potencjalnie dać odpowiedź czy cena całkowita oferty lub jej koszt zostały ustalone na rażąco niskim poziomie. W zależności od przedmiotu zamówienia może chodzić o znaczący udział w wartości przedmiotu zamówienia lub istotne znaczenie dla wykonania całego zamówienia tej części przedmiotu zamówienia, której dotyczy dana część składowa ceny lub kosztu” (wyrok z dnia 15 stycznia 2025 r., sygn. akt KIO 4805/24).

Na tle tych rozważań, trudno uznać, aby kwestionowana przez Odwołującego wycena prac naprawczych i instalacyjnych w ofercie wykonawcy TBM, stanowiła istotną część składową pod względem kalkulacji ceny i możliwości wykonania zamówienia za zaoferowaną cenę całkowitą.

Należy zauważyć, że relacja wartościowa kwestionowanej pozycji do ceny oferty TBM jako całości wskazywała, że pozycja ta stanowiła element, któremu trudno przypisać charakter istotnej części składowej. Mowa bowiem o pozycji prezentującej wartość netto 11 904,00 zł przy 298 704,00 zł netto ceny całkowitej, a więc stanowiącej mniej niż 4% ceny całkowitej. Równocześnie, zważyć należy, że pozycja ta w ofercie Odwołującego również prezentowała zbliżoną relację, bowiem została wyceniona na kwotę 18 816,00 zł netto przy całkowitej cenie netto 380 523,36 zł, co w tym przypadku stanowiło mniej niż 5% ceny całkowitej oferty Odwołującego. Trudno zatem obiektywnie przyjąć, że kwestionowany element miał znaczący wpływ na całkowitą cenę oferty obu wykonawców, a jego ewentualne zniżenie miało istotny wpływ na wysokość ceny oferty. Niewątpliwie, największy wpływ na wycenę ofert obu wykonawców miała wycena prac utrzymaniowych i w tym zakresie wyceny obu wykonawców różniły się w sposób widoczny. Niemniej jednak w tym zakresie zarzut Odwołujący nie przedstawił. Natomiast różnica w wycenie obu wykonawców w zakresie pozycji za prace naprawcze i instalacyjne sięgała wartości jedynie ok. 7 tysięcy złotych.

Zarazem, jak wyżej zostało zaznaczone, dla oceny istotności części składowej można też przyjąć miernik znaczenia i istotności części ocenianej z punktu widzenia jej niezbędności i konieczności zaistnienia dla funkcjonowania przedmiotu zamówienia. Jednakże również w tym aspekcie trudno przypisać pracom naprawczym oraz instalacyjnym przymiot istotności. Z wyżej cytowanego postanowienia § 5 ust. 2 pkt 2.14 umowy wynika, że chodzi o prace, których wykonanie uwarunkowane będzie zaistnieniem określonych okoliczności, jak konieczność usunięcia skutków zużycia fizycznego i ekonomicznego urządzeń i obiektów technicznych, poprawienia ich funkcjonalności i działania oraz napraw związanych z kolizją, dewastacją, kradzieżą lub uszkodzeniem urządzenia przez czynniki zewnętrzne, zaś ich wykonanie nastąpi na podstawie zlecenia. Przy czym Zamawiający oszacował liczbę 16 roboczogodzin w miesiącu na ww. prace, tym niemniej zastrzegł, że wykonawca nie będzie zgłaszał roszczeń w przypadku niewykorzystania pełnej ilości godzin, co wskazuje, że wykonanie tych czynności w pełnym zakresie (384 rbh) nie jest gwarantowane, lecz uzależnione od wyżej określonych okoliczności. Zauważyć należy, że treść odwołania pozbawiona jest argumentacji wykazującej istotność tych prac, a dopiero w piśmie stanowiącym replikę na stanowiska pisemne Zamawiającego i wykonawcy TBM, Odwołujący wskazał, że są to prace niezbędne do prawidłowego działania, czynności konserwacji tych urządzeń, a co za tym idzie do osiągnięcia celu zamówienia publicznego. Niemniej jednak, dla wykazania istotności tych prac nie jest wystarczające samo wskazanie na potrzebę ich realizacji, gdyż taki przymiot w zasadzie można przypisać każdemu

elementowi zamówienia. Odwołujący powinien wykazać, iż wybrane przez niego wyceny prac faktycznie mają takie znaczenie dla całości oferty, iż ich wykonanie za zaoferowaną cenę nie będzie możliwe.

Końcowo należy wskazać, że Zamawiający, jak i wykonawca TBM zgodnie w swoich pismach procesowych powoływali się na dane z wydawnictwa Sekocenbud dla 2025 r., wedle których zaoferowana przez wykonawcę TBM cena jednostkowa za jedną roboczogodzinę ww. prac kształtuje się na rynkowym poziomie, czego Odwołujący w sposób skuteczny nie zakwestionował.

Z powyższych powodów zarzut nr 1 okazał się niezasadny.

Zarzut nr 2

Po drugie Izba oddaliła również zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp w związku z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2025 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2026 r. poprzez zaniechanie odrzucenia oferty TBM mimo, iż wykonawca zaoferował stawkę 1 roboczogodziny niezgodną z obowiązującymi przepisami a w konsekwencji cena tego wykonawcy jest ceną rażąco niską.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli zawiera rażąco niską cenę lub koszt w stosunku do przedmiotu zamówienia. Jednocześnie, według art. 224 ust. 6 ustawy Pzp, odrzuceniu, jako oferta z rażąco niską ceną lub kosztem, podlega oferta wykonawcy, który nie udzielił wyjaśnień w wyznaczonym terminie, lub jeżeli złożone wyjaśnienia wraz z dowodami nie uzasadniają podanej w ofercie ceny lub kosztu. Izba podkreśla, iż ewentualne odrzucenie oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp powinno być w każdym przypadku poprzedzone wezwaniem wykonawcy do wyjaśnienia ceny lub kosztu lub ich istotnych części składowych i dokonaniem oceny tych wyjaśnień, potwierdzającej złożenie oferty zawierającej rażąco niską cenę lub koszt. Dopiero, jeżeli złożone wyjaśnienia nie uzasadniają podanych w ofercie cen jednostkowych, oferta podlega odrzuceniu na podstawie art. 224 ust. 6 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp (por. wyrok Izby z dnia 24 marca 2022 r., sygn. akt: KIO 638/22). W sprawie nie było zaś spornym, że w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wykonawca TBM nie był wzywany przez Zamawiającego do złożenia wyjaśnień w zakresie rażąco niskiej ceny. Dlatego też postawienie przez Odwołującego zarzutu zaniechania odrzucenia oferty TBM jako zawierającej rażąco niską cenę bez uprzednio przeprowadzonej procedury pod kątem badania rażąco niskiej ceny jest przedwczesne. Z tego powodu zarzut nr 2 podlegać musiał oddaleniu.

Zarzut nr 3

Po trzecie Izba oddaliła zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 7) ustawy Pzp w zw. z art. 3 ust. 1 uznk i art. 15 ust. 1 pkt 1) uznk poprzez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez TBM pomimo, iż została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu uznk polegającym na sprzedaży usług i towarów poniżej kosztów ich świadczenia/wytworzenia, co również stanowi działanie sprzeczne z prawem i dobrymi obyczajami, a także stanowi naruszenie interesu innych wykonawców oraz Zamawiającego.

Podkreślić należy, że na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 7) ustawy Pzp, Zamawiający odrzuca ofertę wykonawcy, jeżeli została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Jak stanowi art. 3 ust. 1 uznk, czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Zgodnie zaś z art. 15 ust. 1 pkt 1) uznk, czynem nieuczciwej konkurencji jest utrudnianie innym przedsiębiorcom dostępu do rynku, w szczególności przez sprzedaż towarów lub usług poniżej kosztów ich wytworzenia lub świadczenia albo ich odprzedaż poniżej kosztów zakupu w celu eliminacji innych przedsiębiorców.

Zdaniem Odwołującego, okolicznościami uzasadniającymi złożenie oferty przez TBM w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji, były te same okoliczności, na których oparto zarzuty związane z kwestią rażąco niskiej ceny w ofercie tego wykonawcy, tj. zaoferowanie stawki 31 złotych netto za jedną roboczogodzinę prac naprawczych i instalacyjnych. Zauważenia wymaga, że do odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 7) ustawy Pzp w zw. z art. 15 ust. 1 pkt 1) uznk nie jest wystarczające wykazanie, że oferta zawiera rażąco niską cenę lub koszt w stosunku do przedmiotu zamówienia. Określony w art. 15 ust. 1 pkt 1) uznk czyn nieuczciwej konkurencji musi polegać na intencjonalnym działaniu wykonawcy, nakierowanym na eliminację z rynku innych wykonawców (przedsiębiorców), a cena oferty musi wskazywać na sprzedaż towarów lub usług poniżej kosztów ich wytworzenia lub świadczenia albo ich odprzedaż poniżej kosztów zakupu. Już więc tylko ze względu, że w postępowaniu wobec oferty wykonawcy TBM nie przeprowadzono procedury wyjaśniającej pod kątem badania rażąco niskiej ceny i nie sposób na obecnym etapie skutecznie zarzucać, że oferta TBM zawiera rażąco niską cenę (co też wskazano przy zarzucie nr 2), zarzut nr 3 należy uznać za niezasadny (przedwczesny). Niezależnie jednak od tego, dalsza argumentacja Odwołującego, sprowadzająca się w istocie do jednozdaniowego stwierdzenia, że zaoferowanie przez TBM ww. stawki za roboczogodzinę „miało w ewidentny sposób na celu wyeliminowanie innych przedsiębiorców z postępowania i wykreowanie swojej oferty na najkorzystniejszą”, nie mogłaby zostać uznana przez Izbę za wystarczającą do przyjęcia przez Izbę, że zostały

wypełnione znamiona czynu nieuczciwej konkurencji. Innymi słowy, nawet gdyby okoliczności sprawy przemawiały za tym, aby uwzględnić zarzut nr 2, co stanowiłoby punkt wyjścia dla możliwości uwzględnienia zarzutu nr 3, to samo przekonanie Odwołującego, iż doszło przez to do świadomego działania TBM w celu eliminacji innych wykonawców z postępowania, nie oznaczałoby, że Odwołujący wykazał, pomimo ciężącego na nim ciężaru dowodu, że oferta TBM została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji.

Zarzut nr 4

W konsekwencji nieuwzględnienia pozostałych zarzutów, oddaleniu podlegał również podniesiony wynikowo zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 16 ustawy Pzp poprzez prowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców poprzez brak odrzucenia oferty Wykonawcy pomimo zaistnienia okoliczności, wskutek których oferta tego Wykonawcy winna zostać odrzucona przez Zamawiającego, z uwagi na rażąco niską cenę.

Reasumując powyższe, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, a w działaniach Zamawiającego nie dopatrzyła się naruszenia zasad wynikających z ustawy Pzp.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 557, 574 i 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 w zw. z § 5 pkt 1) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący:.....